

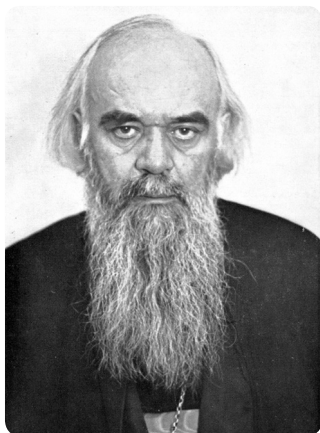
SFÂNTUL **NICOLAE**
VELIMIROVICI
EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI

**TREI
RUGĂCIUNI
ÎN UMBRA
BAIONETELOR
NEMȚEȘTI**

PREȘA

SFÂNTUL **NICOLAE**
VELIMIROVICI
EPISCOPUL OHRIDEI ȘI JICEI

TREI RUGĂCIUNI ÎN UMBRA BAIONETELOR NEMȚEȘTI

traducere din limba sârbă
Ionuț și Sladjana Gurgu

tipărită cu binecuvântarea
PREASFINȚITULUI
PĂRINTE GALACTION

Episcopul Alexandriei și
Teleormanului

București 7518/2010

PREȘIA

TREI RUGĂCIUNI ÎN UMBRA BAIONETELOR NEMȚEȘTI

La începutul anului 1945, Patriarhul Serbiei, Gavriilo Dojici, și Episcopul Jicei, Nicolae Velimirovici, pe drumul lor spre lagărul morții – Dachau și însoțiți de o numeroasă escortă, au ajuns la Viena, unde au fost ținuți trei săptămâni. În această perioadă, au fost duși în fiecare Duminică la Biserica Ortodoxă Sârbă „Sfântul Sáva” din Viena, căci, fiind înalte fețe bisericești, dușmanul era totuși înțelegător în această privință. Și, în vreme ce gărzile se plimbau prin fața bisericii sau stăteau în biserică, în altar Vlădica Nicolae, pe paginile goale ale Sfintei Evanghelii, cu ochii în lacrimi, a scris trei rugăciuni.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL SAVA

Sfinte al nostru Părinte Sava, pe Dumnezeu pentru noi roagă: ca poporul sârb să se îndumnezeiască, să se unească și să se înmulțească.

Tu, cel ce îngerește ai trăit, apostolește ai propovăduit și mucenicește te-ai luptat și ai pătimit, ascultă azi glasurile copilașilor sârbi din Țară și din lumea întreagă care cu dragoste îți cântă:

„Sfântul Sava pe sârbi îi iubește,
Pentru ei lui Dumnezeu se roagă.
Neamului sârbesc aripi îi dăruiește,
Pe copiii sârbi îi blagoslovește.”

Iar când auzi aceste glasuri drăgăstoase ale copiilor sârbi din amândouă emisferele, cere de la Hristos Dumne-

zeu milostenie ca toți sârbii să se îndumnezeiască, să se unească și să se înmulțească.

Ție, duhovnice, care primul în Biserica Sârbă rânduială ai hotărnicit și poporul sârb ai unit, se roagă azi preoții sârbi, chinuiți și prigoniți, în biserici năruite și în citoriile tale pângărite, ca în satele și orașele părăsite. „Nu ne lăsa, părinte al nostru duhovnicesc, ci roagă-l pe blândul Hristos să ne ierte nepăsarea și neputința noastră și pe noi toți să ne îndumnezeiești, să ne unești și să ne înmulțești.”

Ție, care pe primii Domni ai Serbiei la Jicea ai binecuvântat și încoronat și care pe temelie creștină Regatul Sârbesc ai întemeiat, preaînțelepte Sava, ne rugăm a căuta iertare și milă pentru neamul tău, ca să se îndumnezeiască, să se unească și să se înmulțească.

Ție, care după o viață mult pătimitoare, cu șapte sute zece ani în urmă la Domnul te-ai mutat, se roagă nenumărate maici sârboaise la mormânturile proaspete ale fiilor și ficeilor: „Sava Sfinte, al nostru duhovnicesc părinte, roagă-l pe Hristos cel milostiv ca fiii noștri, precum grâul necopt înainte de vreme secerați, unde ești tu să fie așezați, în Marea Serbie Cerească, în Raiul cel dulce, unde boală, chin sau moarte nu se cunoaște, și ca restul sârbilor de pe Pământ să se îndumnezeiască, să se unească și să se înmulțească.”

Ție, care pentru dreptatea lui Dumnezeu și pentru bunăvoirea între oameni și între popoare te-ai oștit și împotriva oricărei minciuni și silnicii te-ai războit, se roagă astăzi ostașii și căpeteniile sârbești: „Ajută-ne pe noi, Sfinte Părinte Sava, împreună cu toată Serbia Cerească, să ne ținem până la capăt pe calea ce duce la viața veșnică, la care tu, ca ucenic al lui Hristos, ne-ai învățat, și ajută ca toți sârbii să se îndumnezeiască, să se unească și să se înmulțească.”

Ție, iubitorule de neam, azi, de praznicul tău, întreg poporul sârb laude îți cântă, întristat, umilit, de oameni uitat, de sângele vărsat nespălat, prin bolnițe și temnițe de răni gemând, și din casele lor năruite, din munți și scorburî, rugăciuni ridicând: „Nu ne uita, Sfinte Sava, călăuzitorul nostru, ci caută milă la Atotputernicul Dumnezeu, ca milioanele de noi mucenici ai credinței tale, frații și copiii noștri să odihnească și să proslăvească, iar pe noi, cei rămași pe Pământ, să ne îndumnezeiască, să ne unească și să ne înmulțească.”

Ție, învățătorul învățătorilor noștri, împăratul împăraților noștri și povățuitorul duhovnicilor noștri, ales al lui Hristos, cinstite părinte Sava, podoaba noastră și frumusețea istoriei noastre, iată, și noi adunați azi în această biserică închinată ție, în acest mare oraș al lumii, slabi și păcătoși, în toate săraci, afară de păcatele noastre, iată, ție inimile înălțăm și te rugăm: „Cel ce ești vrednic și încununat Sfânt al nostru, împreună cu Preacurata Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții, roagă-l pe Hristos Dumnezeu pentru noi să ne îndumnezeim, să ne unim și să ne înmulțim.” Amin.

Viena, 27 ianuarie 1945

RUGĂCIUNE CĂTRE DUMNEZEU

Doamne, Dumnezeul nostru, Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, nu mai întoarce fața Ta de către noi, ci auzi-ne și ne miluiește!

Aici în pământ străin, fără acoperământ, îngenunchem în fața Mărimii Tale, pe care nici îngerii, puterile Cerești întâi zidite, nu sunt în stare să o privească din pricina strălucirii puternice a Slavei Tale veșnice. Însă tot Pământul al

Tău este, deci și acest loc unde îngenunchem al Tău este, cu suspinare fața Ta străfulgerătoare căutând și cu zdrobire rugându-ne: întoarce mânia Ta cea dreaptă de la noi, auzi-ne și ne miluiește!

Pământul străin – cel mai potrivit pentru suspinarea cea către Tine este, robia – cea mai potrivită pentru pocăință este, temnița – cel mai cuviincios lăcaș de rugăciune este, pătimirea – calea cea mai scurtă către Tine este, Ziditorule Atotputernic și Tatăl nostru cel milostiv.

Tu, Atotștiitorul, toate acestea le știi și de aceea toate aceste încercări asupra noastră, păcătoșilor și preapăcătoșilor ai îngăduit, ca, trecând prin biciuiri, fierul cel slab al firii noastre să îl prefaci în oțel, și carbunele – în diamant. Nu fără îngăduința Ta s-au stins vetrele noastre, nici suntem împrăștiați în străinătăți, nici în robie, temniță și aspre încercări, nimic fără îngăduința Ta, nimic fără planul Tău, nimic fără pronia Ta, Atotînțelepte, și nimic fără grija Ta părintească pentru sufletele noastre.

Din pricina negrăitelor noastre păcate care ne-au despărțit și îndepărtat de Tine, toate le-ai îngăduit a se abate asupra noastră de la diavoli și de la oameni, spre a ne învăța către Tine a suspina, prin pocăință a ne curăți și pe calea cea sfântă în brațele Tale a alerga.

Doamne, în dreapta ta mânie, de care Cosmosul se cutremură ca o trestie în vânt, înfricoșat ești, dar și neîntrecut în mila Ta ești. Nimic în ochii Tăi nu este nici prea mare, nici prea mic, nici Te minunezi de cele ce se minunează fiii oamenilor, ci pe cei ce se măresc fără Tine și împotriva Ta îi cobori și din praf, îi înalți pe cei mici și slabi care în Tine nădăjduiesc, și care Mărimea Ta o slăvesc și Slava Ta o măresc.

Mici suntem și noi, prea mărite Doamne! Nu ne trece cu vederea pe noi, cei ce am fost de toți trecuți cu vede-

rea, și nu ne lăsa pe noi, cei lăsați de oameni, ci iartă, iartă, iartă, vindecă-ne, îndumnezeiește-ne, unește-ne și ne înmulțește, ca iar să fim poporul Tău precum au fost sfinții noștri părinți. Nu ne trece pe noi, cei mici, cu vederea, Tu, care nu treci cu vedere nici viermele de sub coaja copacului, nici lepăda pe noi, păcătoșii, precum nu l-ai lepădat pe Împăratul Manase, care s'a pocăit, ori pe tâlharul de pe cruce.

Hristoase Doamne, Învățătorule, răscumpărătorul, înviorul nostru, biruitorul satanei și al morții, iubitorule de oameni, Tu ești Dumnezeuul părinților și maicilor noastre, Dumnezeuul Sfântului Mucenic Cneaz Vladimir și al Preacuvioasei Maicii noastre Sfânta Parascheva, al Sfinților Chiril și Naum, al luminătorilor noștri, Dumnezeuul Sfântului Părinte Prohor, al Sfinților Simeon și Sava, al sfinților noștri Domni și Împărați, al ctitorilor și binefăcătorilor noștri, Dumnezeuul Sfinților Vasile de la Ostrog și Ioanichie de la Devici, Dumnezeuul nenumăraților mucenici Sârbi împreună cu vestitul Cneaz Lazăr și alaiul lui, al Sfântului Țar Uroș și al aurarului George din Kratovo, Dumnezeuul Preacuvioșilor protopopi și preoți, monahi și monahii, ostași și voievozi, mici și mari, însemnați și neînsemnați, al sfințelor femei și fecioare, al tinerilor și al copilandrilor, de-a lungul veacurilor și veacurilor, care în Tine au crezut, în Tine au trăit, lăcașe Ți-au ridicat, pentru Tine au posțit și sufletele și-au mucenicit, pentru tine au pătimit și pe căi și prin munți, în temnițe, în lupte, și mucenicii au murit, de călăi uciși, în lanțuri târați și în piețe vânduți, ca mieii tăiați, în țepe și frânghii chinuiți și spânzurați, din această lume, ca niște venetici fără de lege, prin foc și sabie prigonți, pe milioane de cruci pentru Tine răstigniți, Cel pentru toți oamenii și popoarele pe Golgo-

ta răstignit. Așadar către cine să ne îndreptăm, dacă nu către Tine? Cine ne va înțelege și ajuta dacă nu Tu, ajutorul și Mântuitorul nostru?

Doamne Hristoase, Dumnezeuul părinților noștri, auzi-ne și ne miluiește pentru rugăciunile lor și ale Preasfintei Tale Maici. Nu căutăm să ne dai bogății și cinstiri, nici putere asupra altor neamuri, nici răzbunare asupra dușmanilor noștri, ci potrivit Sfintei Tale Evanghelii Te rugăm: mai întâi, Te rugăm, tărie și putere dăruiește-ne toate chinurile înfricoșate a îndura și a nu Te vinde și a nu păcătui împotriva Ta; apoi, Te rugăm, lărgime inimii și sfințenie minții a ne da, pe asupritorii noștri spre a putea ierta și cuvintele Tale să rostim noi a putea: „Părinte, iartă-i, căci nu știu ce fac!"; în sfârșit, Te rugăm, pe părinții, rudele și prietenii noștri dragi uciși în aceste vremuri în lupta Ta, Doamne Hristoase, împotriva antihristului odihnește și preaslăvește; răspuns bun și lumină și bucurie în Rai le dăruiește, unde se veselesc toți dreptii și bineplăcuții Tăi, de privirea feței Tale îndulcindu-se, și împreună cu Cereștile puteri neîncetat Slavă Ție și Tatălui Tău și Sfântului Duh, Treimii celei de o ființă și nedespărțite aducând, „Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este este Cerul și Pământul de Slava Ta," cântând. Amin.

Viena, 4 Februarie 1945

RUGĂCIUNE PENTRU ÎNMULȚIREA DRAGOSTEI

Doamne Dumnezeule, Ziditorul și Atotțiitorul, Care ai zidit lumea cea nevăzută și văzută din mulțimea dragostei, Care toate le ții cu puternică dreapta Ta, Ție ne ru-

găm în această zi, auzi-ne, miluiește-ne și ne mântuiește. Nu Te rugăm acum, Bunule Dumnezeu, doar pentru noi și poporul nostru, ci pentru toate popoarele și neamurile ce se află pe fața Pământului, și mai ales pentru neamurile botezate la care, din pricina multor fărădelegi, focul dragostei s'a stins și flacăra urii s'a aprins.

Ne rugăm Ție, Atotputernice și Atotmilostive Ziditorule și Părinte al nostru: focul urii stinge și în inimile tuturor popoarelor Tale flacăra dragostei aprinde.

Dumnezeul adevărului veșnic și al dragostei veșnice, Care oamenilor Adevărul ai descoperit și dragostea prin Fiul Tău, Domnul Iisus Hristos, Răstignit și Înviat ai mărturisit, cu adevărat dreaptă este mânia Ta pe neamul omenesc în ziua de azi; căci mulți de la Adevăr s'au depărtat și de la Tine spre dumnezeii minciנוși s'au înturnat, amăgiți fiind în pustia fără de ieșire care se cheamă minciună, ură și fărădelege. Numai Tu ne poți întoarce pe calea cea dreaptă. Cu pocăință strigăm către Tine: cât mai degrabă focul urii stinge și în inimile tuturor popoarelor Tale flacăra dragostei aprinde. Hristoase Atotputernice, Tu, Cel ce marea învolburată ai liniștit, liniștește și învolburarea de azi a urii care vrea să ne înece pe toți, spre bucuria arhipotrivnicului Tău și al nostru; și Tu, Cel ce pe lepros de lepră ai curățit, curățește-ne pe toți de lepra urii și înverșunării; și Tu, Cel ce ochii orbului ai deschis, deschide ochii duhovnicești oamenilor, ca omul să vadă în om frate, și nu vărsător de sânge; și Tu, Cel ce apostolilor Tăi dragostea ca cel din urmă așezământ al Tău ai însuflat, aprinde, o, Împărate al dragostei, aprinde dragostea dumnezeiască în inimile tuturor popoarelor învrăjbite între ele!

Înmulțește, Doamne, dragostea pe Pământ. Să vină împărția dragostei pe Pământ precum este în Cer. Am înghe-

țat de ură – la Soarele dragostei să ne încălzim.

Și ca toți să cunoaștem că dragostea e cea mai mare realitate și putere pe Pământ. Ea putere dăruiește, mângâiere răspândește, biruință pricinuieste, toate neputințele sufletului și trupului lecuiește.

Ea orice alt bine ce oamenii doresc înmulțește. Decât orice știință, orice bogăție și orice slavă luminează mai însemnată este. Mai puternică decât moartea și iadul Dragostea este și punte peste moarte și iad până la viața veșnică ușor făurește.

Ne rugăm Ție, Doamne, auzi-ne și dragostea sfinților ne dăruiește!

Să nu gândim răul și să nu dorim răzbunare.

Dumnezeul părintelui nostru Sfântul Sava, care s'a nevoit pentru fericirea tuturor noroadelor cu care s'a întâlnit din prea marea sa dragoste către Tine și către toate noroadele Tale, dă-ne o astfel de dragoste și nouă dăruiește, spre a putea îndrăzni pe Tine împreună cu îngerii a te slăvi și „Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot!” a glăsuia. Amin.

Viena, 11 Februarie 1945